

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Oscar
Palau, César Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Efe

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

Cadena de renúncies

En un espai molt curt de temps ha dimitit el secretari general del PSOE, Alfredo Pérez Rubalcaba, el del PSE-PSOE, Patxi López, ha abdicat el rei d'Espanya i ha fet un mig intent –aturat, sembla, com tantes altres vegades– el líder d'Unió Democràtica, Josep Antoni Duran i Lleida, que vol marcar distàncies, sobretot, de cara a Convergència. Finalment, qui menys predisposat estava a fer-ho, el primer secretari del PSC, Pere Navarro, també ha anunciat la retirada. Perquè després diguen que “aquí no dimiteix ningú!”.

La decisió de Navarro és una conseqüència directa dels desastrosos resultats del seu partit a les darreres eleccions europees. El poder actual dins el PSC, el gran poder, més enllà de gestos i discrepàncies dels anomenats “crítics”, resideix en els alcaldes de l'àrea metropolitana, primera i segona corona. Si Navarro ha decidit dimitir, és perquè ells s'han alterat amb els resultats electorals. Encara que les europees no siguin unes eleccions que faciliten l'extrapolació, s'ha fet inevitable considerar la tendència que confirmen. I si aquesta tendència es manté, les grans alcaldies del PSC, el darrer reducte de poder mantingut des de la Transició, poden canviar de mans. Ha quedat més que evident en ciutats com Sabadell i Terrassa, feus tradicionals socialistes, on els resultats d'Esquerra Republicana s'han disparat.

Pere Navarro s'havia compromès a fer una sèrie de reunions amb dirigents del seu partit i de la “societat civil” per considerar què havia de fer a partir d'ara. Ha constatat un malestar generalitzat i enormes discrepàncies. Fins al punt que l'ex-primer secretari del PSC s'ha sentit “traït”. “Traït” per dirigents com Jaume Collboni, candidat a l'alcaldia de Barcelona, i Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma. Ha constatat, igualment, els retrets de Juli Fernández, líder dels socialistes de Girona, de Josep Fèlix Ballesteros, alcalde de Tarragona, i d'Àngel Ros, alcalde de Lleida, encara que aquests darreres ja els coneixia. El nucli dur del partit li ha demanat que substituïssa el seu home de confiança i portaveu al Parlament, Maurici Lucena, que organitza primàries per a candidat a la presidència de la Generalitat a les quals ell havia de renunciar i una “executiva de síntesi”. Navarro, amb raó, no s'hi ha vist amb cor.

Més enllà de tot això, hi ha les enormes dificultats d'un partit que pateix un greu descàndid en el denominat “front social”, perquè ningú el veu com a alternativa de res, i que ha fet greus errors en l'eix nacional. I per si calia algun ingredient més en aquesta salsa més agra que dolça, cal sumar-hi també el desconcert i els nervis del PSOE, partit més *pare* que *germà*.

Als nostres lectors

PSC, quin futur?

Qui més qui menys sap per què el PSC ha arribat a la situació actual. El partit que durant anys ha marcat el liderat polític a Catalunya pateix des que va perdre la presidència de la Generalitat una caiguda lliure que sembla no tenir aturador. No sap donar respostes, ni als reptes socials ni als reptes nacionals que convulsionen la societat catalana. Pocs el veuen ja com a alternativa de Govern. En aquest context, què ha provocat la dimissió de Pere Navarro i cap a on es pot moure ara el partit? Per contestar les dues qüestions, en aquest número Gemma Aguilera entrevista Josep Ramoneda. I Àlex Milian ha resseguit la darrera crisi socialista i també analitza l'evolució dels resultats del partit al llarg de les darreres cites electorals.